

O myslivosti na okrese přerovsko-kojetínském

Naši předkové oddávali se rádi lovu a my bychom lov měli považovati za vzácný odkaz po předcích. Ale měli bychom lovu mimo to rozuměti jako důležitému prostředku výchovnému. Třebaže se lov posuzuje více se stanoviska národohospodářského než sportovního, má přece vysokou cenu výchovnou, jednak svým účinkem na tělo člověka, jednak následkem radostného vzrušení také na duši. Ovšem musí se lov provozovati způsobem, který se jeví lidskému organismu snesitelným. Pravodatný lovec, který chce míti z lovu dvojný užitek, musí uměti spojovati hospodářský užitek s příznivým vlivem na zdraví. Přeháněním toho nebo onoho způsobu vzniká ovšem škoda. Jako přehnaný odstřel zničí stav zvěře, tak také naruživé provozování lovu může zničit zdraví lovce. Jenom lovem skutečně pravodatným docílí se ideálního i hospodářského zisku.

Už pobyt v přírodě působí na vnímavého lovce blahodárně, neboť v přírodě i nelovec zapomíná na své všední starosti, tím spíše lovec, který musí všecky svou pozornost věnovati lovu a na nic jiného mysliti nemůže. Lov je tedy také dobrým učitelem soustředovati všechny myšlenky k jedinému předmětu, což je pak výhodou při každém zaměstnání životním.

Hlavní zvěři, která se v našich honitbách pěstuje, jsou zajíci a koroptve. V lesních revírech pěstují se ve značném počtu srnci a bažanti. Z bažantů je nejvíce zastoupen bažant obecný čili český, dále bažant kroužkový a částečně bažant královský. Nově zavádí se bažant mongolský. Královští bažanti, pokud je mně známo, jsou vysazeni v menším počtu na panství tovačovském a v bochořském arcibiskupském lesním revíru „Hrubý les“. Největší stav královských bažantů je v přerovském lesním revíru „Žebračce“.

Z vodní zvěře hnízdí při řece Moravě a Bečvě v menším počtu asi dva druhy divokých kachen. Z tažných lovných ptáků zdržují se v našich polních revírech ve stále slabším počtu křepelky a chřástali. Přesto, že jsou křepelky a chřástali u nás chráněni po několik let úplně, stále se jich k nám každým rokem méně vrací. Zde je třeba mezinárodního zákroku. Co je to platné, když my toto ptactvo zde chráníme a Italové je hubí po desetitisících.

V době jarního tahu sluk bývá každoročně uloveno několik těchto vzácných ptáků.

Ze škodné vyskytuje se ojediněle liška a skorém na vymření je kuna skalní; kuna lesní čili větevnice byla vyhubena již úplně. Dosti hojný je tchoř a hranostaj.

Z pernaté škodné zdržuje se u nás ostrůž a krahujec. Vrány šedé a straky jsou hubeny pomoci otrávených vajec fosforem.

Zajímavý byl pokus, provedený na panství tovačovském s vysazením divokých kroců. V roce 1928 byli v tovačovském lese vysazeni 2 divocí kroců a 6 krůt. Dle sdělení správy panství, počet kroců se záhy utěšeně rozmnožil tak, že v roce 1930 byl stav divokých kroců přes 100 kusů. Později začali se kroců toulat do zapojených cizích lesních revírů i do lesů přespolních, což se jim stalo brzy osudným. Kroců začalo záhy ubývat, a přesto, že byly podniknuty kroky k jejich záchraně, vymizeli skorém úplně. Dle šetření stali se kroců z velké části kořisti nesvědomitých pytláků. Tak ztroskotat v začátcích velmi slibný pokus usaditi cizí zvěř do našich honbišť.

Pokud se týče výměry honiteb na okrese, činí tato okrouhlé 41 tisíc ha, z toho přes 4 tisíce ha honiteb vlastních. Nájemné z pronajatých obecních honiteb činilo v roce 1932 asi 250.000 Kč.

Dle statistiky, kterou za poslední dvě léta provedl Myslivecký spolek, připadá průměrně odstřel jednoho zajíce na 2.6 ha, což je zajisté málo. Naše úrodné hanácké lány by uživily více jak dvojnásobný počet zajíců, aniž by tito škodili. Odstřel jedné koroptve připadal v roce 1932 na 1.2 ha.

Zapomenutý Přerov

Pokud se týče organizace myslivosti, stávají touto dobou na politickém okrese přerovském lovecké organizace dvě, a to: „Lovecký spolek Přerov“ a „Myslivecký spolek Přerov-Kojetín“. Lovecký spolek Přerov čítá asi 30 členů, protektorem tohoto spolku je JUDr. Leopold Mohapl, advokát v Přerově a předsedou je Dr. Amos Slaměník, zubní lékař v Přerově. V Loveckém spolku Přerov jsou organizováni většinou jen místní lovci. Myslivecký spolek Přerov-Kojetín čítá 120 členů a byl založen v roce 1929. Spolek tento sdružuje většinou lovce venkovské, kteří jsou roztroušeni po celém okrese. Protektorem od založení spolku je vrchní rada František Chmelík, okresní hejtmán v Přerově, a předsedou rovněž od založení spolku je Josef Brázda, rolník v Lovosicích. Dr. Jan Kasal, který má velké zásluhy na založení spolku, byl jmenován čestným členem. Oba uvedené spolky jsou členy Československé myslivecké jednoty v Brně, která sdružuje na 13.000 myslivců a lovců. Myslivecký spolek Přerov-Kojetín jest si vědom svého poslání, proto nabádá své členstvo k pravodátnému provozování myslivosti, vždyť zvěř zde není jen proto, aby byla střílena, ale je zde také proto, aby byla okrasou přírody. Kde není zvěře, není poesie a příroda je mrtva.

Příčiněním Mysliveckého spolku Přerov-Kojetín byly založeny umělé remízy pro ochranu ptactva a pernaté zvěře v Horní Moštěnici, Lověšicích, Předmostí a jinde. Jest velmi důležité, aby na založení ochranných remízů bylo pamatováno zvláště tam, kde se provádí scelování pozemků. Dnes mizí z polí poslední křovina a s ní i užitečné ptactvo, které v křovinách hnízdí a nenalézajíc potřebného útulku, naše kraje opouští. Rovněž naše milé a pro zemědělství tak užitečné koroptvičky jsou v zimě na holé sněhové pláni vysazeny nepohodě a dravcům. Dále se stará spolek, jsa ve spojení s okresním úřadem, aby nově pronajímané honitby dostaly se do rukou dobrých myslivců, kteří dávají záruku, že budou zvěř náležitě pěstovati. Velmi se osvědčilo trávení vran, největších to škůdců drobné zvěře.

Nelze zde všechno vypsati, co myslivecký spolek již vykonal, poněvadž to není účelem tohoto článku. Můžeme jen s potěšením konstatovati, že máme na okrese četné vzorné obecní honitby, kde se zvěř v přiměřeném počtu pěstuje a pravodátně odstřeluje. Dnes již třeba pomalu, ale jistě napravují se chyby, které byly napáchány na myslivosti v době poválečné.

Zdroj: Přerovsko-Kojetínsko (1933)